

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Knihovna poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Pražský denník**

Vydavatel: **Vojtěch Kubelka**

Vydáváno v letech: **1866-1898, 1867, 31.8.1867**

Číslo ročníků: **2, 240**

Číslo výtisků: **2, 240**

Datum vydání čísla: **31.8.1867**

Identifikátor ISSN: **1803-4837**

Stránka: **(1)**

Vychází v 7 hodin ráno.

Předplatné a inseráty

se berou v hlavní i filiální

expediciích

Předpláci se:

V Praze: měsíčně 25 kr.

Na venkově: měsíčně 50 kr.

Pražský Denník.

Redakce v č. 203—III.

Hlavní expedice v č. 1—III.

Filiální expedice u sv. Havla

F. 339—I.

Inseráty se platí

Radka 2 krejcarů rak. čísla.

Cislo 240

Teplota dne 29. srpna: 15 stupňů R.

Výška vody 30. srpna: 3 pal. n. nor.

V sobotu, dne 31. srpna.

Kalendář kat. Raimunda

pr. Pavliny

Slunce vych. v 5 h. 13 m.

záp. v 6 h. 47 m.

1867.

Telegramy „Pražského Denníku.“

Z Berlína, 30. srpna. Ředitel v ministerium náměstiva gen. Rieben byl k žádosti své propuštěn a nástupcem jeho admirál Jachmann jmenován. Turecký vyslanec odevzdal královi vlastní list sultána.

Z Paříže, 30. srpna. Noviny „Etendard“ sdělují: Generál povstalců Pierrad přestoupil se 308 povstalců ze Španělska do Francouzská. Několik povstalců bylo na hranicích zajato. Města Bejar a Avilia se připojily k povstalcům, pod gen. Torresem, jenž do Staré Kastilie vtrhnul. Král. vojsko táhne proti němu. Také jiné noviny sdělují, že povstalci ve Španělsku vítězí.

Z Lillu, 30. srpna. Císař Napoleon navštívil burzu a odpověděl na řeč předsedy obchodní komory, že obchody by mohly jiti lépe, ale že některé noviny politický stav věci černě křičí. Vyhlídkou na mír prý se opět obchod povznese. On sám prý úsilovně o to pečuje, aby mír v Evropě i na dále zachován byl. Císař odjede dnes odtud.

Z Bukurestu, 30. srpna. Úřední list vyřešuje dnes nové ministerstvo, v němž je Galesco prezidentem a ministrem vnitra.

Převezení král. klenotů korunních.

Na doplnění včerejší naší zprávy o korunni slavnosti pražské uvedeme některé podrobnosti o vyjevech na Malé straně a na Hradčanech. J. Em. pan kardinál arcibiskup pražský přibyl do chrámu sv. Mikuláše již o půldesáté hod. a obleknuv drahocenné roucho obradní, očekával na modlících průvod, aby co primas království českého přijal z rukou deputace korunni klenoty. Když je byl o 10. hodině u hlavního vchodu chrámového přijal a před hlavní oltář doprovodil, oblekl roucho mešní a sloužil tichou mší svatou na ten úmysl, aby na Bohu vyprosil ochranu i požehnání království českému i říši. Po zpěvu ambrosiánském udělil přítomným své arcipastýřské požehnání. Na to vzdalý se sakristii jel Chotkovými sady a přes prašný most do hradu, aby průvod předešel a i v chrámu sv. Vitském klenoty uvítati mohl. Když byly zde klenoty na oltář sv. Vity vystaveny, modlil se J. Em. u hrobu sv. Jana překrásný žalm 20: „Pane, v moci Tvé radovali se bude král“ a modlitbu k svatým patronům země České.

Večer v 6 hodin byly, jakož už povědino, korunni klenoty přeneseny do archivu sv. Václavského. Pro tu dobu byl přístup do chrámu sv. Vitského lidu zamezen. Skřín s klenoty byla od dr. Sladkovského, rytíře Kopce, dr. Lumbe a od dr. Schrotta yzdvižena a skrz císařskou oratoř do hradu nešena, při čemž oddělení ostrůstřelců v čele průvodu krádele a jej až k oratoři provázelo. Hudba ostrůstřel-

lecká hrála touž dobou v kostele národní hymnu. Na to nešeny korunni klenoty do archivu sv. Václavského a sice skrz nádherný sál vladislavský a sál sněmovní, po úzkých schodech tčitých, do někdejších kancelářů sněmovních, z drabé pak kanceláře do archivu samého, do něhož vedou dubové, železnem pobité a sedmi zámky opatřené dveře. Místnost, v které je korunni archiv, jest vysoká, klenutá, asi půlfetřih sáhu z šíři a dva sáhy zděli a má tři okna zamřížená; dvěma okny je vidět na dvůr palácový, třetím na dlinu kamenickou za chrámem sv. Vitským. V místnosti této jsou na obou zdích dvě široké almáry, na zdi naproti východu je stůl dubový, na kterém leží rozličné spisy, mezi nimiž i známých 12 obrazů, představujících korunovací císaře Ferdinanda za krále českého. Na klenbě vymalován je český lev a 9 znaků. V prostřed místnosti konečně stojí žlutý dubový stůl, na který skřín s klenoty postavena byla. Na to sepsán jest protokol o skutečném uložení těchto klenotů a učiněn z něho opis; jeden opis přijal Jeho Exc. pan místodržitel, druhý Jeho Exc. pan nejv. maršálek zemský. Protokol tento byl podepsán od sedmi ochranců klíčů; jsou to Jeho Em. pan kardinál arcibiskup, J. Ex. pan místodržitel, nejv. maršálek, světitel biskup Krejčí jménem kapituly sv. Vitské, purkmistr pražský, hr. Sigmund Thun, jménem zemského výboru a místodržitelský rada rytíř Bohusch jménem stavů království Českého; dále podepsali ten protokol ostatní členové té deputace, která korunu přivezla a oba spisovatelé protokolu, místodržitelský pres. sekretář p. Mat. Rotky a rada zemského výboru p. Ot. Mědíř.

Jako královská Praha rozjásala se i celá země česká ve svatočer přivezení klenotů korunních i v den převezení samého; dle zpráv dosud došlých pálely byly někde ve středu večer, jinde zase večer ve čtvrtek tak zvané „ohně svatováclavské“ na návrších a kopcích ve všech krajích země české, vsady slouženy slavné služby Boží při střelbě z mozdířů, na mnohých místech zvoněno po celou hodinu všemi zvony, častování i penězi podíljeni chudí, večer osvětlována města, uspořádány besedy, výlety, zastavenička pěvecká, hráno v divadlech k účelům dobročinným a p. Z četných měst vyslány deputace do Prahy neb na stace železniční, kudy korunni klenoty vezeny byly.

Ne méně slavné bylo vítání korunních klenotů na Moravě; již v pohraničném městě Břeclavě vítala slavnostní vlak hlúčná řada Moravanů se svítilnami a slíceno z mozdířů. Jinak slavnosti na Moravě, anto vlak tepry o půljednácté hodině v noci přijel na půdu moravskou, záležely hlavně z pálení ohňů sv. Václavských na výšinách a z jásotu lidu kol ohňů těch shromážděného; před nádražím hrála obyčejně venkovská hudba hymnu národní neb píseň „Kde domov můj.“ Mimo

vše nadání, anto v Brně všeliké slavení zapovězeno a teprv, když se Brněnští k samému císaři uchýlili, v poslední chvíli povoleno bylo, oslaven v Brně na nádraží příjezd klenotů korunních velmi skvěle. Před nádražím i v nádraží bylo plno lidstva; když vlak po půlnoci přistanul, hrála hudba hymnu rakouskou, z řad vystoupily dívky brněnské, bíle oděné i ověnčily parní stroj; zpěváčti spolkové zapělí velebný chorál, po kterémž nastalo jásavé provolávání slávy; tuž pak dobou mnohobarevné ohně bengalské ozářovaly celé nádraží i krajinu vůkol. Když pak huul se vlak zase ku předu, zpívána od všeho lidu píseň „Kde domov můj.“

Povstání ve Španělech.

Primé a určité zprávy ze Španěl o povstání tamnějším jsou pořád ještě sporé, anto vláda i její úřadové pilně nad tím bří, aby za hranicemi o bouřích těchto nic nevěděli. Ano po městech jest i zapovězeno, že nesmí občané ani mluvit o povstání. Z Barcelony byl vypovězen Francouz jakýs, poněvadž proti této záповědi jednal v kavárně o povstání mluvil. Kavárna sama byla i hned zavřena. Povstalcům se dají dobře; generál Contreras, jenž se zdá být duší tohoto povstání, zvítězil už dvakrát nad královským vojskem, ale počíná si k přemožením velmi vidně, chtěje si je získati. A to se mu také daří; ač se přilisi mnoho vojska ještě nepřidalo k povstalcům, přece pořade jich přibývá a vojáci pořad se k nim přidávají. Ted jsou už povstalci, kteří dosud více v pohorských krajích pohraničných se drželi, tak silní, že se snadno pouštějí i do rovin. Město Tarragona a Saragossa už mají, ted se k nim přidalo místo Bejar a v Barceloně už přišlo ke krvavým výstupům; královský general Chesto dal s tvrze sířletci do města. Je-li pravda, že i barcelonská posádka počíná se viklati ve své věrnosti, mohlo by to skončit s vládou velmi povážlivě; neboť vzbouření v Barceloně bylo by pro Španělsko asi tolik, jako vzbouření v Paříži pro Francouzsko. Ted čelí povstalci k tomu, aby s dvou stran dostali se na Leridu a sice postupují od Barcelony i s druhé strany od Saragossy k Leridu a už spojení toho města s ostatními přerušili.

S druhé strany ale dochází zpráva, že se povstalcům nedostává peněz; Prim zavedl sbírku čili subskripci mezi stoupenci svými, ale ta vynesla jen asi 25.000 franků. Také se severoamerickými peněžníky vyjednával Prim v Londýně a ti mu chtěli půjčit či vlastně dát peníze, ale jen s tou výminkou, že až zvítězí, přenechá jim ostrov Kubu, načež zavedeno bude všeobecné hlasování na tomto ostrově a přidělen bude k severní Americe. Tomu se ale vlastenský cit Primův přičil a tak zůstalo vyjednávání bez výsledku.